

Betydningen af regelændringer for udviklingen i andelen med forskelsbeløb under 500 kr. om måneden er meget beskeden. Af faldet fra ca. 11 pct. til ca. 8 pct. i 1997 kan kun 0,4 pct.-point eller 1/7 henføres til ændrede regler.

Hovedparten af regelændringerne siden 1993 kan henføres til skattereformerne i 1994 og 1999, hvor skatten på arbejdsindkomst er sænket.

Den gennemsnitlige marginalskat for fuldt beskæftigede vil således være reduceret med 5 pct.-point i 2002, når Pinsepakken er fuldt indfaset, i forhold til 1993, inkl. arbejdsmarkedsbidrag og en kommuneskat, der er 3 pct.-point højere end i 1993. Skattereformernes bidrag til at forøge forskelsbeløbet er dog lidt mindre, end faldet i marginalsatten antyder. Det skyldes, at nedsættelsen af skatteværdien af de ligningsmæssige fradrag også omfatter fradrag – f.eks.

befordringsfradraget – der aktiveres ved at gå fra ledighed til beskæftigelse.

Den ekstraordinære forhøjelse af mellemskattegrænsen i Pinsepakken med 4 x 8.000 kr. har i sig selv forøget afstanden mellem dagpengeniveauet og løn som beskæftiget.

For en dagpengemodtager, der kommer i arbejde, og som ville være kommet til at betale mellemskat uden den ekstraordinære forhøjelse af grænsen, er marginalsatten, inkl. arbejdsmarkedsbidrag og højere kommuneskat, reduceret fra 49,7 pct. til 44,2 pct. Det har isoleret set forøget rådighedsbeløbet fra 50,30 kr. til 55,80 kr. pr. 100 kr.'s indkomstfremgang svarende til ca. 11 pct.

Virkningen af at ændre på satser og grænser i personskatten er belyst i tabel 2.

Tabel 2. Virkning af at ændre satser og grænser i personbeskatningen.

2002-regler	Provenu	Gnst. marginalskat	»Pris« pr. marginalskatte pct.-point
	Mia. kr.	Pct.-point	Mia. kr.
Bundskat sænkes 1 pct.-point	-7,0	-0,9	7,7
Mellemskat sænkes 1 pct.-point	-1,9	-0,4	4,5
Mellemskattegrænse forhøjes med 10.000 kr.	-1,2	-0,2	5,7
Topskat sænkes 1 pct.-point	-1,0	-0,2	5,1
Topskattegrænse forhøjes med 10.000 kr.	-1,2	-0,3	3,5

÷ = provenutab.

Kilde: Finansredegørelse 2001, tabel 4.15.

Bundskatten strækker sig i 2002 op til en indkomst før arbejdsmarkedsbidrag på ca. 210.000 kr., hvor mellemskatten sætter ind. Marginalskatten er 44,2 pct. med samme kommuneskat som i 2001. Marginalsatten for en person, der betaler mellemskat, er 49,7 pct.

Topskatten sætter ind ved lønindkomst før arbejdsmarkedsbidrag på ca. 313.000 kr. og marginalsatten er her 63,3 pct. i en gennemsnitskommune i 2002.

Lavere bundskat – eller kommuneskat – har forholdsvis stor effekt på den gennemsnitlige marginalskat, fordi ændringen omfatter ca. 4,1 mill. personer, der betaler bundskat. Til gengæld er den provenumæssigt dyrere end reguleringer af sats/grænse for mellemskatten, der betales af ca. 1,9 mill. personer, eller for topskatten, der omfatter ca. 0,9 mill. personer.

Af Enhedslistens skatteudspil den 21. februar 2001 fremgår bl.a., at kommuneskatten foreslås sænket med 2 pct. og bundskatten med 1 pct., således at skatten lettes for lav- og mellemindkomstgruppen.

Disse ændringer koster i størrelsesordenen 19 mia. kr. i tabt skatteprovenu, jfr. Skatteministeriets svar af 21. februar 2001 til Folketingets Finansudvalg på spørgsmål nr. 11 af 9. februar 2001 (§ 9 – bilag 10).

Finansieringen sker bl.a. ved højere topskat, fjernelse af det skrå skatteloft, særskat på høje indkomster, begrænsning af rentefradraget og maksimumgrænser for fradrag for pensionsopsparing.

Specifikke særregler, så der gives forholdsvis store skattelettelser kun til beskæftigede personer med relativt lave lønninger, vil komplicere skattesystemet. Såfremt finansieringen sker ved